

Březovické zprávičky

ROČNÍK XXI

ČERVENEC - SRPEN 2018

CENA 3,- Kč

Citát na červenec

„Ještě dnes bych chtěl poděkovat člověku, který vynalezl prázdniny.“

Jean Paul

Citát na srpen

„Zatímco ztrácíme svůj čas váháním a odkládáním, život utíká.“

Seneca

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,

nejprve Vám děkuji za trpělivost při opravách kanalizace v prostoru návsi v Březovicích. Kanalizace byla již v havarijním stavu a vozovka se propadala. Vzhledem k tomu, že nám Středočeský kraj oznámil opravu povrchu vozovky, nechali jsme kanalizaci opravit. Bylo nutné vyměnit popraskané trubky, které bránily odtoku vody z požární nádrže, a opravit kanálovou šachtu.

Na podzim 5 a 6 října nás čekají volby do zastupitelstva obce a volby do Senátu Parlamentu České republiky. Je na Vás, komu dáte svůj hlas a kdo Vás bude v dalších letech zastupovat. Volební místnost bude jako vždy v čp. 39.

Z důvodu konání voleb jsme nuceni přesunout termín podzimní výstavy. Výstava se tedy bude konat v **sobotu 22. a neděli 23. září**. Tímto žádáme všechny pěstitele o zapůjčení jejich výpěstků na výstavu. Pokud byste o někom z okolí (a nejen z okolí) věděli, tak ho oslovte, a předejte mu kontakt na obecní úřad do Březovic.

Po ukončení činnosti ZO ČZS Březovice vzala pod svá křídla tuto činnost obec. Dále je možné využívat služeb pana Jizby. V úterý 14. srpna pořádá obec zájezd pro důchodce (většina bývalých zahrádkářů) do Poděbrad. Kapacita autobusu je již naplněna.

Václav Ginzl -starosta

Memoriál Jaroslava Husičky

Letos již po 25 sjely se na březovické hřiště Sboř dobrovolných hasičů z blízkého i vzdálenějšího okolí na Memoriál Jaroslava Husičky. Za těch 25 let se jich zde vystřídal opravdu hodně. Mnohdy tam, kde kdysi běhali tátové a mámy dnes běhají jejich děti. Je dobře, že tato tradice pokračuje a má své následovníky, i když času je málo. Stejně se najdou nadšenci, kteří dorazí a trpělivě čekají, až na ně přijde řada a budou moci vyběhnout s hadicí a pokořit časy soupeřů.

V kategorii dětí soutěžila tři družstva a to z Bakova nad Jizerou mladší a starší děti, a družstvo mladších dětí z Nové Vsi.

Z 8 družstev mužů a 7 družstev žen se na prvních třech místech umístili:

V kategorii ženy na třetím místě doběhly ženy z Nové Vsi s časem 26,54, druhé místo obsadily ženy z Plazů s časem 25,17 a na první místo doběhly ženy z Bítouchova s časem 24,64.

Z mužů obsadilo třetí místo družstvo z Bítouchova s časem 24,69. Druhé místo s časem 23,36 patřilo Bakovu nad Jizerou. Gratulace za čas 22,61 a první místo patří mužům z Nové Vsi. Hasiči z Březovic si doběhli s časem 29,67 pro sedmé místo. Gratulace patří nejen vítězům, ale všem co

Letos jako malé zpestření proběhla soutěž v přetahování mužstev. Mužstva ač unavena během, nastoupila plná odhodlání zvítězit. Fandilo se snad ještě víc než při požárním útoku. Z tří družstev žen zvítězilo družstvo žen z Vince. Z mužů první místo obsadilo družstvo z Bítouchova. Březovičtí hasiči zmobilizovali síly a obsadili třetí místo.

Děkujeme tímto všem sponzorům a obci Březovice za podporu, všem co pomáhali za jejich šikovné ruce a čas a všem, co přišli za přízeň. Poděkování patří i těm, co pečovali o to, aby bylo co jíst a pít. Těšíme se nashledanou příští rok.

Z.V.

Stolní tenis v Březovicích

Vážení přátelé stolního tenisu v Březovicích. Nejdříve chci poděkovat zastupitelstvu obce za podporu naší TJ Březovice. V naší tělovýchovné jednotě je registrováno 16 členů, tři týmy našeho oddílu A, B, C byly přihlášeny do regionálních soutěží okresu Mladá Boleslav s těmito výsledky: Tým A hrál 2 okresní třídu a z 11 účastněných týmů vybojoval 2. místo, a tím i postup do 1 třídy nejvyšší okresní soutěže. Z 20 zápasů 16 vyhrál, dva skončily nerozhodně a dva zápasy prohrál. O úspěch se zasloužil Václav Pazderník se skóre 71:5 z celkového počtu cca 80 hráčů, kdy se umístil na druhém místě. Bc. Eva Ginzlová 70:8 celkově na čtvrtém místě, Michal Vovčák 55:19 celkově na 7 místě, Roman Pazderník 35:34 celkově na 22 místě. Ve čtyřhře dvojice Bc. Eva Ginzlová a Michal Vovčák dosáhla na třetí místo za 17 výher a jenom 2 prohry, Václav Pazderník a Roman Pazderník celkově 6 místo se skóre 12:4. Všem těmto hráčům (hráčkce) blahopřeji k opravdu skvělému úspěchu.

Tým B hrál též 2 okresní třídu a nevedlo se mu vůbec dobře, všech 20 zápasů prohrál a po roce sestupuje zpět do 3 třídy – rozčarování a velké, moc velké zklamání.

Tým C hrál 4. okresní třídu a z 12 účastníků skončil na pěkném 9 místě. Jen tři body ho dělily od 6 místa v polovině tabulky. V tomto týmu, se pod vedením Jiřího Suchardy prosadilo mládí: Petr Takacs, Jan Vovčák, Adam Vovčák a David Novotný což je pro stolní tenis v Březovicích velmi důležité. Umístění některých našich hráčů z celkového počtu cca 85 hráčů: Petr Takacs 32 se skóre 29:34, Adam Vovčák 41 skóre 10:37, Jan Vovčák 43 skóre 11:48, velký příslib do budoucna. Chci poděkovat nejen výše uvedeným, ale všem hráčům za velmi dobrou reprezentaci naší obce. Ví se o nás po celém okrese. Poděkování a nemalé patří i divákům, kteří chodí fandit všem našim týmům. Největší dík pak patří Bc. Evě Ginzlové, Michalu Vovčákovi a Zdeňku Maršálkovi, to jsou ti, kteří se starají o chod jednoty, což není nikde vidět. Zvu všechny příznivce na příští sezonu, která začíná v říjnu 2018 a končí koncem března 2019. Na závěr se podívejme na umístění hráčů v celo-

Foto - archiv

Muži registrováno 207 hráčů: Václav Pazderník 51-60 místo, Michal Vovčák 61-80 místo, Roman Pazderník 81-100 místo.

Ženy registrováno 9 hráček: 1 místo Bc. Eva Ginzlová což je mezi muži 51-60 místo.

Sportu zdar a stolnímu tenisu zvlášť

Václav Ginzl předseda TJ Březovice

Březovice jedou

V sobotu 23. června v 9:30 vyrazilo skoro 50 cyklistů (z toho 6 dětí) na již třetí ročník cyklovýletu „Březovice jedou“ Počasí bylo sice chladnější ale o to lépe se šlapalo do pedálů. Trasa vedla kouzelným krajem plným skal a krásných výhledů. Start i cíl obou tras 50 a 30 km byl před pohostinstvím u Saši v Březovicích. Při delší trase se z Březovic jelo přes Doubravici, Kluky, Vrátno, Skramouš, Mšeno a kolem muchomůrky na Vojtěchov, Ráj. Dále cesta vedla přes Tubož, Dolní Housku, Bořejov, Luka a přes Pankrác do Březovic. Kratší trasa zavedla cyklisty ze Mšena

do Lobče, Nosálova a přes Bezdědice do Březovic. V odpoledních a večerních hodinách se účastníci sešli v Pohostinství u Saši, kde spolu poseděli a probrali zážitky z cesty. Všichni se shodli, že se již těší na další zajímavou cestu. Obec Březovice

děkuje Zdeňkovi a Michalovi Vovčákovým, kteří vybrali a projeli trasu před akcí. Dále děkujeme Bc. Evě Ginzlové, Kateřině a Lence Vovčákovým za pomoc s organizací. Bez Vás všech by se to nedalo zorganizovat, ještě jednou velké díky.

V. Ginzl

Seriál

Přinášíme Vám popis soudního okresu Bělského, tak jak jej vydal svým nákladem pan Josef Lukavec z Katusic za časů našich pradědů a prababiček za dob Rakouska Uherska. Mnohé věci se změnily, mnohé zůstaly stejné, Změnila se politická situace, zřízení, okresy, ale co zůstává to je příroda a lidé.

Bouřlivý rok 1848 povzbudil národní vědomí, a v době té byli obyvatelé bělského okresu mezi prvními, kteří vědomě a s úsilím pro národ pracovali.

Válka s Pruskem r. 1866 stihla pohromou severní kraje král. Českého, tedy i kraj zdejší; ale zanedlouho rány se zacelily a od té doby pracuje se zdatně na pokroku lidské práce.

V letech 70tých 19. století založeny úsilnou snahou Krouského 2 české závody: pivovar v Podkování a cukrovar v Dolním Cetně. I v kulturním snažení Bělsko má své čestné místo. Již v 16. stol. Oldřich Velenský z Mnichova založil knihtiskárnu v Bělé. Zde stávala také škola česko-bratrská. V 17. a 18. stol. snažení literární nemělo půdy. Zmínky v oboru umění zasluhuje však Felix Benda ze Skalska, r. 1700 narozený, výborný skladatel mší. Sto let po něm narodil se v Lobči Václav Em. Horák, †r. 1871 v Praze, proslulý hudební skladatel a pěstitel hudby chrámové.

K horlivým buditelům národním počítáme Václava Krolmusa z Březinky, jenž v archeologii pojistil si jméno nezapomenutelné. Z Nosálova pocházel Václav Frost (1814-1865), jenž byl tvůrcem ústavu hluchoněmých v Praze, Kovář za Karla Vinařického, tamního faráře, stala se ohniskem všech horoucích snah a nadšení národního. Sem sjížděli se přední pracovníci národní (Čelakovský,

povzbuzovali. V Katusicích příkladně působil zmíněný již Jan Krouský jak v ohledu hospodářském tak i kulturním. Tam stojí také jeho pomník žulový, jenž hlásá, že hospodářské zmožutnění bělského okresu a odborná vzdělanost jeho rolnictva jsou výsledky jeho blahého působení. V témže směru po celý život úspěšně působil jeho odchovanec Josef Vepřík ze Sudoměře (†1907).

Stavitelské památky

Památek stavitelských je v okrese našem dosti málo. Město Bělá bylo asi brzy po svém založení opevněno. Dosud jsou tu zbytky hradeb s 2 půlkruhovými baštami a Českou branou, jedinou ze 4 bran městských. Z kostela původního, zničeného požárem v 17. stol.; zachoval se nám gotický presbytář a sakristie ze 14. stol. na místě bývalé tvrze postaven v městě zámek částečně na počátku, částečně ve druhé polovici 17. století. Z trosek původního kláštera nic se nezachovalo. Kostel klášterní je z roku 1712. Radnice z roku 1613 a byla ve stol. 19. přestavěna.

Katusice obec velmi výstavná a spořádaná má gotický kostelíček P. M. z roku 1857 nově postavený. Starý kostel 1847 zapálen bleskem. V roce 1384 stával tady již chrám farní. Kdy vyzdvižen, nepoznamenáno. Na počátku stol. 17. byl již zde chrám filiální. V kostele je hrobka postavená roku 1690 rytířem Frant. Kopáčem z Krumlova.

Skalsko upoutává přichozího starobylou věží kostela sv. Havla s dřevěným podsebitím, které pochází z poč. 15. stol. Na ní visí zvony v Bole-slavi lité z roku 1684. Oltářní obraz sv. Vojtěcha maloval Vojtěch Kandler.

V Sudoměři stojí filiální kostel P. M., jenž býval také ve 14. stol. farním. Jest bez věže slohu barokního. Zvony z roku 1407 – 1581 a 1614. Dřevěná zvonice zrobena 1616.

Kováňský kostel farní postaven r. 1723 a chová staré zvony z počátku 16. století.

Nosálov, nedávno poněmčený, zajímavý je pěknými lomenicemi dřevěných statků, řezanými a pobitými římsami. I zvonička zaslouží pozornosti. V Lobči stojí zámček barokního slohu s filiálním kostelíčkem Povýšení sv. kříže, s kamenným erbem hrabat z Věžníkův.

Bezděz

S dějinami Bělského okresu úzce souvisí dějiny Bezděze. Hrad tento patří k nejstarším v Čechách. Spolehlivých zpráv o jeho založení není. První – bohužel smutná – historická zpráva jest z roku 1279. V lednu tohoto roku přivezena sem Kunhuta se synem Václavem II. a od Otíka Braniborského zde věznění. R. 1283 upsán Bezděz Otovi, aby mladého kralevice propustil, a když smlouva zrušena, vrácen opět do majetku korunního. Za vlády Jana Lucemburského byl v držení

Hynka Berky z Dubé, jenž, jak poznamenáno, r. 1337 město Bělou založil. Po smrti Janově Bezděz vyplacen a Karel IV. tu přebýval velice rád a často, tak jako v sousední Bělé, jmenovitě v letech 1351 – 1357.

Za válek husitských uloženy na Bezdězi desky dvorské a přeneseny sem z Prahy ostatky sv. Longina, neboť hrad považován za nedobytný. A nemáme také zpráv, že by se některý z vojsk husitských o jeho dobytí pokoušel. Z držitelů jeho zaslouží zmínky páni Tovačovští z Cimburka, dále Jan z Janovic, jenž na svůj náklad zřídil a městu Bělé daroval vodovod r. 1502. Na směně zemském roku 1588 za císaře Rudolfa II. usnesli se stavové, aby panství Bezdězské bylo vyplaceno a prodáno. Po bělohorské bitvě vydrancován a vypálen rotami Maxmiliána Bavorského 1621. Když Václav Berka z Dubé odsouzen hrdla a statků, dostal se v držení Albrechta Valdštejna. Týž v roce 1624 povolal sem Augustiány, aby si tu zřídili klášter. Ale těm se tu nelíbilo, takže raději zpět do Bělé se přestěhovali. Záměr Albrechtův, založiti pod Bezdězem klášter Benediktinů, překažen jeho smrtí v Chebu. Leč za Ferdinanda III. dostalo se panství Bezdězské Benediktýnům monseratským jako nadání kláštera Emauzského na Slovanech v Praze. Tito přenesli sem roku 1666 kopii Madony Monseratské a učinili Bezděz slavným poutnickým místem, opatřivše jej částečně zvláště ze škod, které utrpěl 1642 od Švédů, kteří jej vypálili. Bohatství kláštera množilo se štedrými poutníky, jichž v jediném r. 1766 bylo přes 60 tisíc.

Roku 1785 nařídil císař Josef II. zrušení kláštera. Benediktini se vrátili do Emauz, vzavše s sebou nábytek klášterní. Madona přenesena do kostela Dokézského, rovněž varhany a některé obrazy. Hodiny dostaly se na zámeckou věž do Bělé, kde dodnes službu konají. Lavice (6) a svícny mosazné (6) odneseny do kostela kadlinského. Jiné věci dostaly se až do kostela v Loučkách pod Kozákovem. Z opuštěného kláštera hleděl pak každý těžít a odneseno, co odnésti se dalo. Co konečně zbylo, v r. 1801 ve veřejné dražbě prodáno. Zbytky ty koupil za 50 zl. jistý tkadlec z Podbezděze. Odnesl krovy, schody, stropy, trámy, vůbec co jen ze dřeva a železa bylo – a tak dokonáno dílo zkázy. Čas pak zubem svým hlodá na krásných stavbách hradu, jehož kaple, postavená ve století 13. ve slohu rané gotiky, jest perlou mezi stavebními památkami českými.

Vesnice Podbezděz byla od krále Václava II. r. 1294 na město vysazena. Pro nedostatek vody běhuté a nezpůsobilost provozovati živnosti, přeneseno r. 1337 město východně ku potoku a nazváno Nový Bezděz později po potoku Bělou.

Nákladem Josefa Lukavce v Katusicích Tiskem L. Beneše v Č. Brodě